Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 114. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 19-го ТРАВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, MAY 19, 1977 No. 114. VOL. LXXXIV.

ЗАХОДИ ДЛЯ ПЕРЕСЕЛЕННЯ ДИСИДЕНТІВ І ДОПОМОГА УКРАЇНЦЯМ У БРАЗИЛІЇ БУЛИ ТЕМОЮ НАРАД ДИРЕКЦІЙНОЇ РАДИ ЗУАДК

Філядельфія (Н.Н.) — Акція допомоги в переселенні і поселенні українських дисидентів та широкозакросна акція допомоги українцям в Бразилії були темою нарад і рішень Ради Директорів Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, що відбулись тут у власному приміщенні цієї нашої єдиної офіційної допомогової установи в суботу, 14-го травня ц. р. Наради, в яких взяло участь 19 членів Дирекційної Ради, відкрив і ними проводив довголітній президент і засновник цієї установи, д-р Володимир Ґалан, підкресливши у своєму зверненні важливість запланованої організації допомоги в переселенні тих українців, які зреклися совєтського громадянства і звернулися до західних урядів з проханням допомогти їм переселитись і поселитись у вільних країнах світу. ЗУАДК, що провів велику акцію переселення втікачів-скитальців після Другої світової війни, стоїть перед новим важливим завданням: дати допоміжну руку в переселенні тим українцям, які переслідувані і позбавлені змоги людського життя, відмовились від совєтського громадянства та звернулись із закликом до вільного світу допомогти їм переїхати на захід. Ця справа настільки важлива і трудна до здійснення, бо вимагає інтервенції, обережних заходів та відповідальної акції у співпраці міжнародних організацій і окремих урядів, для чого ЗУАДК завдяки своїм зв'язкам і урядовому визнанні, може рішально причинитися.

Рада Директорів розглянула теж заплановану акцію допомоги українцям у Бразилії. Ця акція була запланована вже раніше і в першому етапі намітила закупити оселю в околиці столиці Парани, Куритиби, що скупчує найбільше українське поселення у Бразилії. Оселя буде віддана до диспозиції української громади для вжитку української молоді. В дальшому плянується велику акцію для українських рільників, щоб допомогти їм піднести рільничу культуру, а тим самим і економічне положення наших хліборобів в Бразилії, рахуючи на можливу підтримку і допомогу американського уряду в цій акції. Для підготови і точного накреслення цієї акції була обрана Комісія, в склад якої увійшли: д-р Ярослав Падох, д-р Богдан Гнатюк, д-р Микола Ценко, д-р Іван Скальчук і д-р Петро Стерчо. Ця Комісія перевірить можливості та випрацює подробиці допомоги та передасть їх Екзекутиві для реалізації. В цій акції потрібна буде співпраця всієї нашої громади на терені Америки.

Звідомлення з діяльности ЗУАДКомітету за останній період здав екзекутивний директор д-р Остап Тарнавський, підкреслюючи наладнану співпрацю ЗУАДКомітету з Суспільною Службою Українців Канади в рамах Ради Суспільної Служби при СКВУ, як теж секретар ЗУАДК проф. Оксана Ґенґало. Про акції Суспільної Служби звітував дир. Іван Поритко. У звітах підкреслено брак відповідної фінансової бази для акцій ЗУАДКомітету. В останніх роках жертвенність нашої громади на допомогово-харитативні цілі зменшилась до мінімум, що не дозволяє нашій установі вести відповідну працю.

Того самого дня відбулось урочисте посвячення домівки Суспільної Служби, що її фінансує установа Українська Щадниця під проводом д-ра Володимира Ґалана. Акту посвячення доконали Владика Василь Лостен і митрофорний протоієрей о. Степан Біляк в сослуженні отців Москаля і Канавана. Керівником бюра Суспільної Опіки є довголітній працівник у системі місцевої міської Суспільної Служби д-р Володимир Чума.

Помер Степан Глоговський, секретар 346-го Відділу УНС

З Головної Канцелярії УНСоюзу подають, що в вівторок, 17-го травня ц.р., помер після короткої недуги на 56-му році життя Степан Глоговський, секретар 346-го Відділу Українського Народного Союзу при УСТ „Львів" та визначний член цього Українського Спортового Товариства.

Народився Степан Глоговський в 1922-му році в Хирові, в Західній Україні, прибув до Америки в 1950 році і зараз таки включився в українське організоване життя і став членом УНСоюзу. Після виїзду проф. Романа Чучкевича з Клівленду перебрав Степан Глоговський від нього пост секретаря 346-го Відділу УНСоюзу і від того часу вклав багато праці в розбудову цього Відділу та його діловодства для добра самих членів і цілого Союзу.

Св. п. Степан Глоговський

Покійний осиротив дружину Алу та синів Романа й Ігоря, матір Марію та сестру Катерину, як також численну місцеву союзову і спортову громаду. Похорони були заповіджені на п'ятницю, 20-го травня о год. 9:30 ранку в церкві свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо.

Помер Іван Трояновський, секретар 87-го Відділу УНС

До Головної Канцелярії УНСоюзу наспіла вістка, що 9-го травня ц. р. помер на 58-му році життя Іван Трояновський, довголітній секретар 87-го Відділу Українського Народного Союзу в Лянкастер, Н. Й. Покійний був уродженцем Лянкастеру і вже малою дитиною вписали його батьки в члени УНСоюзу. В юнацькому віці він вже включився в активне союзове життя, був впродовж 8 років членом Контрольної Комісії Відділу, а протягом останніх 16 років секретарем цього Відділу.

Покійний осиротив дружину Майну та дітей Лінду, Тимотея, Івана і Михайла та місцеву союзову громаду. Обов'язки секретаря Відділу перебрав тимчасово по батькові його син Іван Трояновський.

УРЯД ЦІКАВИТЬСЯ ОПІНІЄЮ НАРОДУ ЩОДО ЛЮДСЬКИХ ПРАВ І КОНФЕРЕНЦІЇ В БЕОҐРАДІ. УКРАЇНА Й УКРАЇНСЬКІ ЗМАГАННЯ БУЛИ ПРЕДМЕТОМ УВАГИ НА КОНФЕРЕНЦІЇ В ДЕРЖАВНОМУ ДЕПАРТАМЕНТІ

Вашінгтон. — Україна та українські змагання до незалежности були замітним предметом уваги під час спеціяльної конференції представників не-урядових організацій в Державному департаменті, яка відбулася тут у вівторок, 17-го травня, перед полуднем з участю кількох десятків осіб різних приватних американських установ, в тому й етнічних, включно з українською. Конференцію влаштував Державний департамент з двома цілями: 1) Поінформувати представників народу про підготову і пляну Уряду відносно конференції в справі виконання постанов Гельсінкського домовлення, що має початися 15-го червня ц. р. в Београді в Югославії, та 2) познайомитись з опінією представників народу в цих справах.

Конференцію відкрив, з'ясовуючи її мету, заступник державного секретаря в Бюрі публічних справ Вілліям Й. Дайєс і в ній, разом з ним, взяли участь: радник Державного департаменту Меттью Німец, голова американської делеґації на конференцію в Београді амбасадор Альберт В. Шерер, координатор для людських прав і гуманітарних справ Патрішія М. Деріян, директор східньо-европейських справ в Бюрі Европейських справ Марк Ґаррісон, уповноважений в політичних справах НАТО в тому ж Бюрі европейських справ Державного департамену Джон Й. Мареска та Ґай Корріден, старший дорадник Комісії в справах безпеки і співпраці в Европі.

Представники Державного департаменту насамперед — як згадано — подали загальні інформації щодо Београдської конференції і підготови до неї. Конференція в Београді, яка починається 15-го червня, буде тільки підготовною, із завданням схвалити порядок нарад на властиву конференцію, яка відбудеться щойно у вересні-жовтні ц. р. Уже тепер виявляється, що одною з головних проблем як тепер під час підготовної конференції, як і опісля на самій конференції буде справа людських прав, яка зокрема з'ясована в „третьому кошику" Гельсінкських домовлень, але до неї в різних формах відносяться також і справи двох перших „кошиків", зокрема першого відносно визнання теперішнього статусу кво в Европі. У підготові до конференції, як і під час самої конференції З'єднані Стейти працюють і працюватимуть в повному порозумінні зі своїми европейськими союзниками, як також порозуміваються та намагаються наладнати відповідне порозуміння з „третім світом" та невтральними країнами, як Швеція, Швайцарія, Австрія. А втім, американське становище і пляни в цих справах були з'ясовані на письмі у підготовних на цю конференцію матеріялах.

Із запрошених учасників конференції першим про-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Філядельфійська Метрополітальна Округа УНС відбула організаційні наради

Філядельфія, Па. (с.г.) — У неділю, 15 травня ц.р., тут в залі дому Українського Народного Союзу, відбулися організаційні наради Метрополітальної Філядельфійської Округи УНСоюзу, яка об'єднує 39 Відділів з 7,100 членами. Наради відкрив і ними проводив голова Округи Петро Тарнавський, а обов'язки писаря сповняв мґр Михайло Ковальчук. Відкриваючи наради, голова привітав приявних союзовців, між ними і членів Головного Уряду: головного організатора Степана Гавриша, головних контролерів проф. д-ра Богдана Гнатюка і д-ра Івана Скальчука та головного радного Івана Одежинського. Відтак голова Округи широко інформував про працю Окружного Комітету за перших чотири місяці передконвенційного року. В тому часі 28 Відділів придбало 124 нових членів, а 11 Відділів покищо не придбали ні одного члена. Найбільше членів в тому часі придбав 153 Відділ, якого секретарем є інж. Іван Скіра, а саме 20 нових членів. Також новий секретар 163 Відділу Теодор Дуда предбав 19 нових членів. Голова в дальшому заторкнув справу неактивних Від-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Булавні і виховники СУМА відбули Конференцію

Елленвілл, Н. Й. (Х. Грицков'ян). — В днях 14-го і 15-го травня ц. р. заходами Головної Виховної Ради і Головної Управи СУМА відбулася тут на оселі СУМА Конференція булавних Відділів і виховників, в якій взяли участь виховники і булавні з 12-ти Окружних Осередків СУМА, а саме: Джерзі Сиіті, Парма, Філядельфія, Ню Йорк, Пассейк, Йонкерс, Асторія, Бостон, Рочестер, Ірвінгтон, Сиракюзи і Гартфорд. Усіх учасників було 68, між ними 11 булавних, 6 головних виховників, 30 виховників і 18 впорядників.

Програму Конференції виготовив і провадив нею мґр Євген Гановський, голова Виховної Ради СУМА. Організаційною частиною займалася Головна Булава.

Учасники Конференції відбули дводенний семінар, на якому були обговорені важливі виховні й організаційні ділянки у сумівській виховній праці. Головними прелеґентами на цій Конференції були: мґр Омелян Коваль, голова центральної Управи СУМ — Бельгія, проф. Зенон Саган, Боффало, мґр Євген Гановський, голова Виховної Ради СУМА, Ню Йорк, Оля Король, Рочестер, Н. Й., Анна Кобилецька й Надя Михайлиця, Торонто, Канада, та Роман Зварич, Йонкерс, Н. Й. Після кожної доповіді вив'язувалась жива дискусія і виміна думок. Учасники мали нагоду порівняти окремі засоби виховання та відсвіжити своє власне знання.

21-го і 22-го травня відбудеться Конференція булавних і виховників в Домі Осередку СУМА ім. М. Павлушкова в Чікаґо для Осередків і Відділів західніх стейтів.

УКРАЇНЦІ ВИДВИГАЮТЬ СПРАВУ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ НА КОНВЕНЦІЇ СПІЛКИ АВТОМОБІЛЕВИХ РОБІТНИКІВ

Детройт, (-с -й) — В днях від 15 до 19 травня відбувається в Лос Анджелесі Конституційна Конвенція Спілки Автомобілевих Робітників Америки і Канади (UAW).

На цій Конвенції буде українська делеґація, на чолі з п. Ярославом Стасиком з Детройту. В склад делеґації входять, крім Я. Стасика: Кен Візінский і Піт Келлі, обидва американці, перший українсько-американського, а другий ірляндського походження. Як журналіст, у конвенції візьме також участь Ел Ярослав, українського походження.

Кен Візінский, як офіційний делеґат Автомобілевої спілки, має виступити з внеском і закликом до делеґатів конвенції прийняти Українську Резолюцію Свободи, яку прийняв одноголосно на своєму членському зборі 160 льокаль Спілки Автомобілевих Робітників, і яку піддержали деякі інші льокалі Америки і Канади. В резолюції ствердується, що „совєтська імперія систематично ламає людські права, тому конвенція засуджує совєтський уряд за ламання основних людських прав і свобід в Україні, влючно з конституційним правом кожної совєтської республіки на вихід з союзу (сецесії), і тому проголошує свою повну відданість (dedication) принципові пошанування людських прав, зокрема для українського народу, та всім народам в совєтській імперії."

Українська делеґація на Конвенції виступатиме в імені українських робітників-членів Автомобілевої Спілки, під спонзорством УККА і СКВУ. В цій справі д-р Денис Квітковський і його заступник д-р Віктор Боровський, які допомагали п. Я. Стасикові організувати український виступ на згаданій конвенції, безпосередньо контактувалися з інж. Миколою Плавюком, першим заступником президента СКВУ, та мґром Іванном Базарком, адміністративним директором УККА.

Наша делеґація матиме на конвенції окремий стіл, де роздаватиметься делеґатам відповідну літературу. Під час виступу на конвенції президент Джіммі Картера, українці з Лос Анджелесу влаштують демонстрацію з метою піддержати Президента в його виступах в обороні людських прав у світі, зокрема в Совєтському Союзі.

Перед Конвенцією відбулася пресова конференція в Детройті, на якій делеґати на конвенцію і д-р Денис Квітковський дали англомовній пресі деякі інформації про мету і завдання українського виступу на конвенції Автомобільної Спілки в Лос Анджелесі. Раніше Кен Візінский вислав листа до президента Картера з проханням прийняти українську делеґацію на коротке побачення.

І на кінець: Ініціятором, промотором і автором всієї цієї преважливої акції була одна людина: Ярослав Стасик.

Без великих студій, без зайвих амбіцій, але скромною і чесною працею він потрапив зацікавити українською визвольною проблемою своїх американських співробітників і вивести цю проблему на широке форум однієї з найсильніших робітничих спілок Америки і Канади — Автомобілевої Спілки.

Ярослав Стасик ділом і добрим прикладом доказав, що це значить бути амбасадором України у вільному світі. Маємо величезне поле до попису.

УККА надрукував і вислав до Лос Анджелесу 2,500 летючок. УНСоюз вислав 2,000 брошур з Деклярацією і Меморандумом Київської Української Гельсінкської Групи, а СКВУ — 1,000 інших брошурок.

КАРТЕР НА КОНВЕНЦІЇ АВТОМОБІЛЕВИХ РОБІТНИКІВ ОБОРОНЯЄ СВОЮ ВНУТРІШНЮ ПОЛІТИКУ

Лос Анджелес. — Промовляючи на конвенції профспілки Об'єднаних Автомобілевих Робітників, президент Джіммі Картер у вівторок, 17-го травня, обороняв різні аспекти своєї внутрішньої політики, яка протягом останніх кількох тижнів попала під критику деяких провідників робітничого руху, а зокрема ліберальних демократичних законодавців. Учасники конвенції з ентузіязмом вітали заяву Президента, що він плянує встановити крайову програму забезпечення здоров'я, продовжувати боротьбу проти безробіття, як теж ввести реформу у виборчу процедуру, щоб виборці могли реєструватися в самий день виборів.

Найбільше оплесків одержав Президент тоді, коли обіцяв, що старатиметься встановити крайову програму забезпечення здоров'я, бо профспілка Об'єднаних Автомобілевих Робітників вже довгі роки підтримує таку пропозицію. Президент наголошував ту справу, бо день раніше демократичний сенатор Едвард Кеннеді з Массачусетсу заявив на тій же конвенції, що Президент правдоподібно не додержить своєї обіцянки щодо програми забезпечення здоров'я.

Крім промови на конвенції автомобілевих робітників, президент Картер у вівторок, 17-го травня, теж виступав на місцевій телевізійній програмі у Фрезно, Каліфорнія, під час якої відповідав на запити не тільки публіки, яка була приявна в телевізійному студіо, але також на телефонічні запити осіб з інших місцевостей того стейту. Запити стосувалися різних аспектів політики теперішнього уряду. Між ними був критичний запит, чому Вашінгтон старається облегшити можливості іміґрації до ЗСА мехіканців, громадян азійських держав тощо, а Президент відповів, що „крім малої кількости індіянів, ми всі є іміґранти".

ДЕРЖАВИ НАТО ЗБІЛЬШАТЬ СВІЙ ОБОРОННИЙ БЮДЖЕТ

Брюссель, Бельгія. — На конференції міністрів оборони західньо-европейських держав — членів Північно-Атлантійського Оборонного Пакту (НАТО), з участю секретаря оборони ЗСА Геролда Бровна, рішено підвищити оборонний бюджет держав — членів НАТО на приблизно 3 відсотки, у зв'язку з совєтською загрозою і непропорційною розбудовою військової сили держав Варшавського Пакту, які в 1976 р. не тільки збільшили кількість своїх військ, але також поліпшили їхню квалітативну вартість. Сам Совєтський Союз, згідно з даними військових дослідників НАТО, вдержує тепер 4,5-мільйонову армію і великі поліційні з'єднання та спеціяльні війська КГБ, які переходять 470.000 вояків. Підвишка оборонного бюджету була схвалена одноголосно 13-ма міністрами оборони, які нараджуються тепер в Брюсселі. Відсутніми були тільки Франція і Греція. Теперішні витрати на вдержання військ НАТО і влаштування оборонних споруд, виносять понад 100 більйонів долярів, 45 відсотків чого платять ЗСА, а решту покривають европейські держави. Американська делеґація, яку очолює секретар оборони ЗСА Геролд Бровн, звертала увагу учасникам конференції, що Совєтський Союз і його сателіти витрачають тепер 12 відсотків державного бюджету на озброєння, тоді, коли ЗСА витрачають 5,5 відсотків, а европейські країни пересічно тільки 3,5 відсотків. На конференції був дискутований також новий винахід протитанкової зброї, як також інші важливі справи оборони Европи.

Сенатор Юзик візьме участь в нарадах НАТО

Оттава. Сенатор Павло Юзик, який 3-го травня був переобраний на пост віцепрезидента Канадської Парляментарної Асоціяції НАТО, є членом канадської делеґації, яка візьме участь в нарадах представників країн Північно-Атлантійського Оборонного Пакту (НАТО) в Брюсселі, Бельгія, від понеділка, 23-го травня, до п'ятниці, 27-го травня. Головною ціллю нарад — це плянування стратегії і тактики на конференцію в Београді, Югославія, в справі перевірки примінення Гельсінкських угод.

Сен. Павло Юзик

Сен. Юзик є рівнож членом підкомісії для вільного обміну людей та інформацій Північно-Атлантійської Асамблеї. На цей пост його обрано минулого листопада під час річних зборів Асамблеї, які відбулися у Вілліямсбургу у Вірджінії.

Як відомо, сен. Юзик очолює Комісію людських прав при СКВУ. В УНСоюзі він займає пост головного директора на Канаду.

Палата Репрезентантів схвалила верхню бюджетову межу

Вашінгтон. — У вівторок, 17-го травня, Палата Репрезентантів 221-им голосом проти 117-ох схвалила 460.9-більйонову верхню бюджетову межу, яка включає 118.5 більйона долярів на оборонні цілі країни. Хоча, як передбачували, в Палаті існувала сильна опозиція ліберальних демократів проти такої суми на видатки Департаменту оборони, то коаліція поміркованих демократів і великого числа республіканських законодавців зуміла перебороти цю опозицію і схвалити згадану верхню бюджетову межу без зменшень у видатках на оборонні цілі. Сенат ще минулої п'ятниці погодився на ту саму суму.

Схвалений обома Палатами Конгресу законопроєкт передбачує, що державний дефіцит на бюджетовий рік 1978, який розпочнеться 1-го жовтня ц. р., становитиме 64.65 більйона долярів. Устійнена сума на оборонні цілі є на 1.8 більйона долярів менша від тієї суми, яку первісно схвалив Сенат, і на 1.4 більйона долярів більша, яку спершу пропонувала Палата Репрезентантів. Розбіжності полагодила спільна комісія обох Палат і остаточна сума на оборону була встановлена на 118.5 більйона долярів.

Урядова Робітнича партія програла парляментарні вибори в Ізраїлі

Тель Авів, Ізраїль. — У висліді парляментарних виборів в Ізраїлі і остаточного підрахування голосів, яке відбулося 18-го травня ц. р., урядова Робітнича партія, яка керувала країною на протязі 29 років, програла вибори в користь консервативної центрово-правої партії Лікуд, яка ввесь час критикувала політику Робітничої партії і намагалася прийти до влади в Ізраїлю. Лікуд партія, яка в парляментарних виборах в 1973 р. здобула була тільки 39 місць, підвищила свої місця у парляменті до 44 і спільно з новою політичною партією, яка називає себе Демократичним Рухом Зміни і яка розпоряджає 15 місцями в парляменті та деякими меншими політичними партіями, надіється створити уряд більшости. Лідер Лікуд партії, Менаген Бегін, довідавшись про висліди виборів, висловив своє вдоволення і заявив, що він надіється, що президент Ізраїля Ібрагім Кауір запропонує йому створення нового уряду. Робітнича партія, яку після фінансового скандалу Іцака Рабіна очолює Шімон Перез, здобула тільки 32 місця у парляменті в порівнянні з 51, які вона мала перед виборами, і тепер у 120-членному парляменті становитиме меншість. Політичні обсерватори твердять, що лідер Лікуд партії правдоподібно звернеться з пропозицією до Шімона Переза приступити до коаліції з його партією, але, враховуючи раніші політичні непорозуміння, навряд чи така коаліція є можливою в теперішньому часі.

Арабський світ не дуже цікавиться перебігом виборів в Ізраїлі. Коментатор сирійського радіо заявив, що „ми не дбає...о чи прем'єром ізраїльського уряду буде Бегін чи Перез — вони обидва однакові".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Москва, Пекін, Вашінгтон

У зв'язку з започаткуванням совєтською пресою й іншими інформаційними засобами неперебірливої і багатозначної пропагандивної кампанії проти Китайської Народної Республіки та її керівників, зокрема проти нового верховоди Комуністичної партії Гуа Куо-Фенга, у світовій пресі появились покищо обережні коментарі і аналітичні міркування на тему дальшого укладу політичних сил між Москвою, Пекіном і Вашінгтоном, трьома надпотугами світу, від яких у великій мірі залежить дальша доля людства і дальший розвиток політичної стабілізації і тривання миру на земній кулі. Як відомо, совєтська газета „Правда", яка є органом Центрального Комітету КПСС, закинула урядові комуністичного Китаю, що він підготовляється до війни не тільки проти Совєтського Союзу, але також проти Заходу, що Китай не підпорядковується міжнародним правилам, не респектує постанов і рішень ОН, не дивиться на інтереси людства в загальному, а намагається задовільнити тільки свої шкурні інтереси, а воєнний меч китайських мілітаристів перетворити на пострах для світу. Комуно-російські ватажки, виступаючи з критикою проти Китаю, перестерігають також країни Заходу, зокрема З'єднані Стейти Америки, Японію і Західню Німеччину, перед евентуальними наслідками, якщо вони продовжуватимуть дотеперішню свою політику і доставлятимуть Китаєві, згідно з ранішим домовленням, новочасну зброю та військові матеріяли, які, мовляв китайці використають для розпалення Третьої світової війни. „Виглядає, — пише в газеті „Ню Йорк Таймс" з 15-го травня ц.р. Крістофер Врен, — що Москва, страхаючи Захід маривом нових війн, намагається не допустити до співпраці Китаю з вільними країнами світу, як також, у зв'язку з тією „загрозою", наблизити їх до політики Совєтського Союзу". Інший коментатор, Джеймс Вігарт, пише в газеті „Дейлі Нюз" з 16-го травня, що ривалізуюча боротьба між двома комуністичними велеканами триватиме в будучому далі, може навіть з деякою користю для західнього світу, бо коли назрівали можливості договорености з новими диктаторами Китаю після смерти Мао Тсе-тунга, то у Вашінгтоні існували поважні побоювання, що Заходові не вдасться встановити нормальних дипломатичних зносин з Китайською Народньою Республікою в атмосфері тривання дружби між СССР і КНР, та що Шангайська резолюція залишилася б тоді тільки безвартісним куском паперу. Є вже сьогодні сили на Заході, — каже згаданий коментатор — які критично розцінюють совєтську пропаганду і реторику про загрозу інших, в тому числі Китаю, для світового миру, тоді коли Совєтський Союз являється сьогодні найбільшою суперпотугою світу, з найпотужнішою і чисельно поширеною армією світу, розбудованою до небувалих меж морською воєнною фльотою, арсеналом стратегічних ракет, який дорівнює такому ж арсеналові ЗСА, і намаганням поширити свою владу у цілому світі з центральними опірними пунктами на Кубі, південній частині Африки і в Південно-східній Азії, зокрема у В'єтнамі. Також західньоевропейська преса звертає увагу на непевність совєтської закордонної політики в Африці і Азії у зв'язку з новою ініціятивою американського уряду і нормалізацією відносин не тільки з Китаєм, але також з В'єтнамом, Кубою і деякими східньоевропейськими країнами, де Совєтський Союз все ще держить великі військові залоги і почувається непевно.

Виглядає, отже, що „гра в трьох" є тепер дуже вигідною для ЗСА, зокрема коли їм вдасться вдержати добрі зв'язки із своїми суперниками. Виглядає, що теперішня тактика, стосована президентом Картером і його дорадниками у відношенні до Москви і Пекіну, найкраще забезпечує інтереси Америки, хоч дуже рисковна, бо хто грає з Москвою, той завжди мусить рахуватися з підступом і зрадою. Немає причин сумніватися, що з цього цілком добре здають собі справу у Вашінгтоні.

В травні — місяці СКВУ
зложіть свій даток на фонд СКВУ!

М. Данилишин

УКРАЇНСЬКА МИТРОПОЛІЯ В ПІВДЕННІЙ АМЕРИЦІ

В краях Південної Америки находяться численні українські скупчення, які в різних роках та різних місцевостях поселилися в таких державах як Аргентина, Бразилія, Парагвай, Уругвай, а навіть малі скупчення в Чіле та Перу, що загально нараховують приблизно 450 тисяч душ.

Найстарша українська іміграція країв Південної Америки находиться в Бразилії, яка заїхала туди ще в передостанній декаді минулого століття та осіла там рільничими колоніями в провінції Парана, що загально нараховує коло 180 душ. Головні осередки українських скупчень находяться в Куритибі та Прудентополісі, а всі дооколичні їх школи семінари, а навіть свій шпиталь, що є під зарядом Сестер Василіянок. Там же появилася перша українська газета „Праця", що є органом Отців Василіян, які виконали велику місійну роботу серед наших поселенчих громад.

Найбільша числом та організаціями це українська спільнота в Аргентині, яка започаткувала своє поселення в серпні 1897 року та нараховує тепер коло 250 тисяч громадян українського походження, що мають свої скупчення в таких провінціях як Місіонес, Чако, Формоза, Мендоза, Кордоба, Санта Фе та Бу-енос Айрес, де знаходиться головний осідок кількадесяти крайових установ, преси та Українського Католицького Екзархату, який постійно розбудовується та під кожним оглядом скріплюється.

Менші кількістю українські скупчення находяться ще в Парагваї, де занепадаючі наші скупчення можуть нараховувати яких 5тисяч душ, і Чіле та Перу, де потім після закінчення Другої світової війни заїхало кілька транспортів наших скитальців, які в пізніших роках виїхали до ЗСАмерики, Канади чи Австралії, не лишаючи за собою майже ніяких дат та чисел, на підставі яких була б можливість устійнити їх загальне число та остаточне положення.

Поборовши початкові труднощі, ці українські поселення Південної Америки почали організувати своє релігійно-громадське життя, створюючи там свої парафії, установи, пресу та школи, кожна з яких по своїй змозі виконувала свої призначення для розбудови та скріплення, здобуваючи собі повне признання не тільки державних чи адміністративних властей, але і всього довколишнього загалу поодиноких держав їхнього поселення.

Серед усіх тих наших поселенчих громад почали творитися релігійні осередки наших віровизнань, як Української Католицької, так і Української Автокефальної Православної Церков, а навіть числово менші євангелицькі скупчення, які існують по наших громадах в Аргентині, Уругваї, Парагваї та Бразилії, де виростає вже 6-те наше покоління, що зберегло свою мову, релігію та українську душу.

Кількісно найбільшою є Українська Католицька Церква, яка має свої окремі єпископства в Бразилії та Аргентині, які ведуть широку акцію багатогранної діяльности та постійної розбудови, здобуваючи собі належне признання місцевої церковної Єрархії. Існуючі українські католицькі єпископства розбудували свої дієцезії досить успішно і по головніших наших скупченнях зорганізовано цілу сітку парафій з великим вже числом церков та каплиць, а навіть манастирів та згромаджень Сестер Василіянок і Сестер Катехиток, що так їх числом, як і кількістю вірних постійно зростають та скріплюються, а тим самим поширюють круги їх діяльности, яка вимагає належного і юридичного оформлення їх головного проводу, завершеного Митрополією.

Розглядаючи потребу власної Митрополії, слід ствердити, що в краях Південної Америки живе понад 200 тисяч вірних колишньої Греко-католицької Церкви, що як числом вірних та парафій, так і діяльністю її єпископств вповні заслуговує на те, щоби була проголошена нова українська Митрополія, з належними її атрибутами для офіційної діяльности серед українських скупчень в окремих, але зі собою сусідуючих держав.

Справа створення Української Католицької Митрополії в Південній Америці — це наразі тільки пляни без офіційного оформлення, але вже тепер можна ствердити, що заходи в тій справі вже почалися, і є повні підстави думати, що акція ця одержить належне завершення створенням ще одної нашої Митрополії, щоб таким завершенням дати змогу розвинути свою об'єднуючу діяльність по всіх наших численних скупченнях Південної Америки.

Створення третьої з черги Української Католицької Митрополії на еміграції це прямо пекуча справа, яка не витримує довгої проволоки і вимагає скорого полагодження, бо таке принесло б чергове скріплення для нашої Помісної Церкви, яка під енергійним проводом Блаженнішого Патріярха Йосифа постійно зростає та набирає повної сили і значення, а головно успішно продовжує заходи, щоб одержати офіційне затвердження Українського Католицького Патріярхату, як для двомільйонової української спільноти в діяспорі, так і для нашої поневоленої, але нескореної Батьківщини, яка і в теперішніх грізних відносинах гідно змагається за самостійницькі права нашого народу і нашої Помісної Церкви!

В. Маркусь

Л. АЛЄКСЄЄВА ПРО РУХ ЗА ЛЮДСЬКІ ПРАВА В СССР

(2)

Діяльність Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод

Л. Алєксєєва детально розповіла про заснування, склад і працю Групи в Москві. В певному розумінні Група не була політичною організацією. Вона діяла в рямках закону, як його розуміють дисиденти, а головно в рямках міжнародних зобов'язань СССР, і вимагала тільки щоб совєтський уряд виконав те, до чого зобов'язався, як також, щоб інші держави вимогли від СССР пошанування договорів. Вона настоювала, що в цьому сенсі годі приписувати Групі, як громадській організації, якийсь „антисовєтизм" чи навіть „антикомунізм". Ми не боролися проти системи, лише, щоб та система здійснила людські права та увесь т. зв. гуманітарний зміст Гельсінкських угод. Індивідуально окремі з наших членів могли мати й висловлювати свої погляди, незгідні й критичні щодо соціялізму й совєтського режиму, але це були індивідуальні погляди; саме ми боролися за право громадян такі погляди мати і їх заступати, бо так ми розуміємо прийняті на себе зобов'язання урядом СССР. Серед нас були і переконані соціялісти чи марксисти, але й були противники цієї системи та світогляду. Всіх єднала оборона прав людини і основні громадянські свободи. Ціллю Групи, каже Алєксєєва, власне і було допомогти урядові СССР виконати свої зобов'язання, викриваючи зловживання й звертаючи прилюдній опінії увагу на порушення.

В основному, в чотирьох напрямах проходила діяльність Групи в Москві, як окремих національних груп сприяння Гельсінкським угодам.

Поперше, Група збирала документацію щодо порушення прав віруючих, котрі належать до різних Церков чи релігійних об'єднань. В осередку уваги були християни-баптисти, католики, п'ятидесятники й інші, зокрема релігії, діяльність яких совєтський режим забороняє. В цих справах видано кілька документів, в тому і про Католицьку Церкву в Литві та про українців католиків.

Другою справою, яка привернула увагу Групи, була доля малих національних меншостей, яким заперечується мінімальних прав, наприклад, на вільне поселення чи на переселення до їх колишніх батьківщин. Голосною стали справи кримських татар та месків, малої етнічної групи на Кавказі, а також совєтських німців, котрих виселено з їхньої Волзької автономної республіки. „Ми займалися, — твердить Алєксєєва, — і ситуацією великих неросійських народів за політикою КПСС в їх республіках".

Група Гельсінки окремо розробляла матеріяли, документацію та збирала факти порушення прав груп чи одиниць щодо місця проживання та свободи на виїзд з Совєтського Союзу. Центральним питанням, самозрозуміло, було право євреїв на виїзд до Ізраїля. Але це не одинока справа; члени Групи підтримували справу тих окремих громадян, наприклад, родин українських політв'язнів чи переслідуваних п'ятидесятників, котрі так само бажали виемігрувати з СССР. Ми мали матеріяли, що й деякі росіяни домагалися права на виїзд, і в цьому їм заперечено — каже Алєксєєва.

Четвертим комплексом питань, що ними цікавилася Група Гельсінки, були арешти й судові процеси проти т. зв. в'язнів сумління. Група збирала матеріяли і їх публікувала також стосовно положення в тюрмах і концтаборах, де існує нелюдський режим, всупереч всяким нормам пенітенціярного законодавства. Про ці різні аспекти появилися і були передані за кордон різні документи. 17-ий документ Групи Гельсінки розглядав ситуацію хворих політв'язнів та тих, що повинні були бути звільнені.

До часу виїзду Алєксєєвої за кордон Група в Москві видала 82 комунікати, більшість з яких стосувалася конкретних випадків, але 19 були присвячені загальним справам; їх в колах дисидентів називають основні документи. Документи нормально попадають за кордон, а згодом там їх передруковують або ж передають радіовисильнями, призначеними для населення СССР. Це робить справу голосною і запевняє широке розповсюдження зібраних фактів. За оцінкою д-р Юрія Орлова, голови Московської Групи, яких 25 відсотків населення слухають закордонні програми.

(Продовження буде)

Всі як один
включімся
в травневу акцію
СКВУ!

Л. Храплива-Щур

НА ПОРОЗІ НОВОГО ЕТАПУ

Тихо й незамітно, при співучасті тільки чверти сотні людей, пройшли дня 23 квітня цього року в Торонті чергові збори „Об'єднання Працівників Літератури для Дітей та Молоді" (ОПЛДМ). Приявні були дійсні члени та прихильники Об'єднання; мала горстка, щиро зацікавлена в духовному рості нашої дітвори, розселеної на сьогодні дослівно по всіх континентах. Хоч, звичайно, по кількості фізично присутніх осіб не можна судити ступеня зацікавлення громадянства цією справою. До малої участи у зборах причинилися далекі простори, що їх не так легко перебути, поважний вже вік у багатьох заслужених наших творців дитячої літератури, а представників жіночих, молодечих організацій та шкільництва самого Торонто — теж і перевантаження різними обов'язками та імпрезами, що відбувалися рівночасно. Не міг прибути навіть і сам почесний голова ОПЛДМ, відомий дитячий письменник Роман Завадович. Його, як теж і відомого письменника не лише для дорослих, а й для дітей — Ікера, змусили обставини взяти участь у зборах тільки палким письмовим привітом.

Та все таки збори відбулися, під проводом педагога й активного члена ОПЛДМ, завжди повної запалу та ентузіязму пані Мотрі Фаринич із Гамілтону, при співпраці нового дійсного члена ОПЛДМ — п. Валентини Юрченко, відомого педагога та письменниці з Йонкерсу. Отець декан І. Сиротинський розпочав збори молитвою. Розмаху та довір'я у власні сили додав присутнім голова Об'єднання Українських Письменників „Слово", відомий визначний письменник Улас Самчук. Він підкреслив у своїй привітальній промові синхронність розвитку літератури на рідних землях та в діяспорі, звертаючи увагу на необхідність передавати естафету української культури молодому поколінню.

Голова ОПЛДМ в останній каденції, Ольга Мак, склала звіт з діяльности Управи. Згадала, що вибрана на останніх зборах Управа декомплектувалася постійно через поважні захворіння членів, що могли б були дати солідний вклад праці. Через те, багато із заплянованого не можна було виконати, як ось не проводжено колись популярних Двомісячників Української Дитячої Літератури (ДУДК) та не вдалося створити молодечої секції ОПЛДМ, де молоді люди вростали б в атмосферу зацікавлення українською дитячою та молодечою літературою і привчалися б до потрібної організаційної роботи. Зате пощастило здійснити видання кількох книжечок, вартісних як з погляду виховного, так і мистецького: „Соняшні казки" Ніни Мудрик-Мриц, „Дніпрові дзвони" Миколи Погідного та перевидати збірку „Сонечко" бл. п. В. Цимбала.

Висилкова Станиця ОПЛДМ у Торонто під керівництвом проф. І. Боднарчука працювала справно, постачаючи школам та книгарням видання ОПЛДМ, як теж і інших видавництв.

Пощастило здійснити кілька успішних імпрез, як Свята Книжки в Лондоні, Онт., а в листопаді 1975 Ніна Мудрик-Мриц мала доповідь в Об'єднанні Українок Канади в Торонті на тему: „Українська дитяча книжка й ілюстрація, як виховний засіб". Учні Курсів Українознавства ім. М. Грушевського поставили п'єсу бл. п. В. Софронова-Левицького „Король Кватакуба". П'єсу, костюми й декорації приготовано стараннями директора, проф. І. Боднарчука, (завідувача висилкової станиці ОПЛДМ), а дохід призначено на фонд Об'єднання. У жовтні 1975 відбувся дуже успішний літературний вечір-зустріч письменників для дітей і молоді з учнями українських шкіл. Виступали учні й письменники. ОПЛДМ взяло участь у засіданні КВОР у березні 1977. Об'єднання репрезентував секретар, проф. Я. Козловський.

Фінансово Об'єднання стоїть непогано, так, що навіть змогло вислати в Південну Америку велику кількість необхідних там українських букварів, в рямках акції „Серце і книжка".

В дискусії забрав слово К. Микитчук, який працює в системі торонтських публічних бібліотек. Він вказав, що такі бібліотеки добрі потенційні відборці дитячої книжки, якщо належно постаратися та відповідно зорганізувати попит серед юних читачів. Бо ж бібліотеки руководяться при закупі книжок саме попитом на них. В дальшій дискусії Мотря Фаринич, Тоня Горохович, Ніна Мудрик-Мриц та сама голова, Ольга Мак, підкреслювали, що хоч знання української мови та почитність української книжки серед сьогоднішньої нашої молоді дуже мала, та все таки не можна занепадати духом. Треба виробити у громадянстві пошану до діячів культури, як до тих, що мають щось дати людям, а не просити їх ласки. Треба „достукуватися" до сердець батьків та вчителів, пригадуючи їм необхідність вдержання нашої духової культури, наперекір загально пануючому матеріялізмові; це ж бо наше велике зобов'язання перед сьогоднішньою Україною та її героями. Треба вдер-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Омелян Пріцак

НЕКРОЛОГ ІЗ ПОСТСКРИПТУМОМ

(„Історичні джерела та їх використання", Видавництво „Наукова Думка", Київ, 1964-1972. Томи I-VII.)

IV

Сфрагістика

В цій категорії вісім статтей присвячені передреволюційним темам, а дев'ять відносяться до сфрагістики в час ранній радянський період.

В. О. Гавриленко подає огляд історіографії української сфрагістики другої половини дев'ятнадцятого століття (29). Р. О. Юра досліджує вислу печатку з Воїнського городища, що правдоподібно належала Із'яславу Ярославовичеві, володареві давньої Русі від 1054 до 1078 р. (48). Кілька студій займається багатим сфрагістичним матеріялом львівських архівів. О. В. Маркевич подає огляд середньовічних документів зі Львова як джерело студій сфрагістики (47). Він теж досліджує печаті галицьких міст (78, 80) і штемплі галицьких офіцерів (бувших воєннополонених) і їх організацій в Туркестані, 1917—1919рр. (79). В. О. Гавриленко досліджує крамничні печатки зі Львова з чотирнадцятого і п'ятнадцятого століть (28). В. Г. Фоменко дає солідну студію про військові печатки запорожців з шістнадцятого по вісімнадцяте століття (22).

Б. С. Ватульяа обговорює печатки радянського уряду в Харкові в роках 1917-1920 (137), а печатки перших народних комісаріятів розглядає А. М. Аксьонов (1(Районні революційні печатки радянської орієнтації є предметом чотирьох студій: І. С. Бережной пише про Одеський район (6); М. Т. Яременко про Донбас (47); К. С. Короткова про Чернігів (57); і О. І. Фомін про Волинь (23).

О. В. Маркевич розглядає печатки органів комуністичної партії в Галичині й Буковині (1919—1921) (81). Печатки комуністів Закарпаття передрадянських часів є предметом двох студій Г. І. Сіяртової, одна про період від 1921 до 1938 р. (116), друга про роки 1944 до 1946. (117).

Емблематика й геральдика

У своїх студіях міських печаток як джерела для студій геральдики міст О. В. Маркевич досліджує герби Львова від тринадцятого до вісімнадцятого століття (80). Інші статті займаються радянським періодом: Б. П. Зайцев обговорює печати харківських профспілок у 1920-их роках (142, 143); А. Г. Бабенко обговорює емблематику радянських міст (2); Ю. А. Барнштейн аналізує образ Леніна в українських пам'ятних медалях (5).

Нумізматика

В цьому відділі відзначається іноватива стаття відомого археолога Михайла Брайчевського (нар. 1924) про нумізматику в ранній історії східньослов'янських племен (9). Брайчевський твердить, що в „безмонетному періоді", після римських денаріїв і перед арабськими діргенами (тобто від шостого до восьмого століття), римські монети і срібні відливи, називані гривнами, постійно вживалися як гроші місцевим населенням, яке на думку автора складалося із західніх слов'ян.

Чільний український нумізматик, Микола Котляр (нар. 1932) дав чотири статті для збірника. 24). Перша є програмового характерпу і займається принципами й методами для виготовлення нумізматичної мапи України від дев'ятого до дев'ятнадцятого століть (60). Друга стаття займаться історіографією української радянської нумізматики (59). Дві дальші статті присвячені спеціяльним проблемам: псевдочернігівські монети з чотирнадцятого століття (61) і монетний ринок галицької Руси від 50-их р. XIУ ст. до 1425 р. (58).

Дві статті займаються монетарними проблемами в Україні під час другої половини сімнадцятого століття: Є. І. Чернов розглядає обіг „Єфімок", вибитих московським урядом зараз після переяславського договору 1654р. (13); І. К. Свєшніков досліджує карбування монет у Львові для польського короля Яна Казимира (122). Стаття В. В. Зварича розглядає обіг монет в Галичині під австро-угорською владою 1772—1918рр. (147).

Метрологія

О. Ф. Сидоренко розглядає заходи гетьманської держави лівобережної України вісімнадцятого століття для стандартизації мір (124), а Б. Й. Сидор займається мірами, які згадуються в документах Чернівецького державного архіву (123). Я. Г. Сеник зібрав матеріяли про українську народну метрологію початку дев'ятнадцятого століття (115).

Хронологія

Кожна із трьох статтей про хронологію репрезентує інший підхід до вивчення цієї дисципліни: Я. П. Кісь займається хронологією писаних пам'яток Західньої України від чотирнадцятого до вісімнадцятого століття (53); Л. Я. Шереметьєва досліджує народний календар і його значення для української етнографічної хронології (131); В. П. Сидоренко пропонує встановлення наукової хроніки української історії під час радянського періоду (127).

Зброєзнавство

Обидві статті на цю тему написані В. О. Сидоренком відносяться до козацького періоду. Перша загального характеру, займається зброєзнавством козаччини як спеціяльною історичною дисципліною (125); друга досліджує козацьку піхоту і її виряд під час війн 1648-1654рр. (126).

Ономастика

Розгляд ономастики як допоміжної історичної дисципліни поданий Оленою Компан (54). Дві статті в цій групі займаються обґрунтуванням преісторії слов'ян в Україні. Зокрема цікаві О. А. Купчинському є спільнослов'янські топоніми на —ичі, які, мабуть почали появлятися приблизно в шостому столітті після Хр. вздовж рік Дністер, Буг, Прип'ять, Десна і середньої частини Дніпра. На думку автора слов'янське населення жило в околицях, де пізніше постали міста Перемишль, Ярослав, Володимир Волинський, Дорогичин, Пинськ, Овруч і Київ (69).

Друга стаття Купчинського займається кількістю й місцем двочленних географічних назв України, що закінчуються на —йь (типу „Святославль"). Він стверджує, що таких назв в Україні було 329, з яких 43 засвідчені в джерелах від десятого до чотирнадцятого століття, а 165 в джерелах з п'ятнадцятого до вісімнадцятого століття. Ці назви зустрічаються тільки в північній і західній Україні, загально в тих самих околицях, що мають топоніми закінчені на —ичі (70). Д. Г. Бучко вживає географічні назви, що закінчуються на —івці як критерій для дослідів колонізації Поділля (10). Він приходить до висновку, що Поділля було колонізоване від чотирнадцятого до сімнадцятого століття вихідцями з Волині, Полісся, а також із Галичини.

З. О. Сендик подає обговорення топонімічних матеріялів від вісімнадцятого століття до 1939 р. у фондах Рівенського обласного державного архіву (114).

Картографія

Три статті присвячені ділянці картографії. Перша, написана Іваном Крип'якевичем, розглядає історичну картографію в Західній Україні в роках між 1850 і 1939 (65). І. Л. Бутич досліджує геополітичні описи київського намісництва від 1786 до 1787 рр (11), а Ф. М. Радомильська розглядає рукописні картографічні матеріяли Київського обласного державного архіву від 1798 до 1919рр. як джерело історії населених місць (106).

Історична географія

Перша спроба складання географічного словника України датується працями О. Шафонського, Д. Пащенка і Ф. Сярчинського в 80-их рр. XУIII ст. Науковці дев'ятнадцятого і початків двадцятого століть, між ними В. Площанський, А. Петрушевич, О. Лазаревський, Ю. Сіцінський, В. Гнатюк, М. Кордуба, О. Курило, продовжували цю працю. В 1960 році Інститут мовознавства при Академії наук УРСР разом з Українською ономастичною Комісією знову відновили це діло. Праця О. А. Купчинського про двочленні патронімні назви на —ичі (71, 69), мала на меті подати матеріял для такого словника.

У зв'язку з проблемою визначення території, яку повинен би охоплювати географічний словник, Я. Д. Ісаєвич знову досліджує складне і контроверсійне питання західніх границь Київської Руси, тобто українсько-польської границі від десятого до чотирнадцятого століть (46).

(Продовження буде)

ЗСА і СССР заповідають переговори щодо нових спільних полетів у космос

Вашінгтон/Москва. — Минулого понеділка, 16-го травня, американське Крайове Аеронавтичне і Космічне Управління (НАСА) та Академія Наук СССР повідомили, що незабаром розпочнуться переговори між представниками обох країн в справі можливих спільних експериментів на „міжнародній космічній станції-лябораторії". Ця нова співпраця Америки і Совєтського Союзу в космосі мала б відбутися десь в 1980-их роках. Речники НАСА, повідомляючи про заплановані переговори, вказали на факт, що вже в липні 1975-го року відбувся спільний полет американських астронавтів і совєтських космонавтів, коли американський космічний корабель „Аполло" сполучився із совєтським кораблем „Союзом". НАСА зазначує, що заплановані переговори щодо нових спільних космічних дослідів не зобов'язують ані ЗСА, ані Совєтський Союз таки відбувати спільні полети, бо під час тих переговорів тільки буде продискутована „можливість" такої співпраці.

УВАГА! ДЕТРОЙТ, МІЧ.

ВИСТАВКА ЕМАЛІЙ

ШОНК-РУСИЧА

відбудеться в днях 20-21-22-го ТРАВНЯ 1977 р. в ГАЛЕРІЇ „ЕКО" WARREN, MICH.

Виставку відкриє маестро ЕДВАРД КОЗАК, п'ятниця, 20-го травня о год. 7:30 вечора.

Виставка буде відкрита від 11 год. дня до 7 год. веч. в суботу та неділю.

В неділю буде показ техніки емалії. Запрошується громадянство відвідати виставку.

ФІЛІЯ ОДУМ-у в БАВНД БРУКУ — СОМЕРСЕТ

влаштовує

у НЕДІЛЮ, 22-го ТРАВНЯ 1977 Р.

в залі ЦЕРКВИ—ПАМ'ЯТНИКА СВ. АНДРІЯ

АКАДЕМІЮ

присвячену Світлій Пам'яті Голові Директорії і Головному Отаманові військ УНР

СИМОНУ ПЕТЛЮРІ

Початок Академії о 1-ій год. дня.

Запрошується Українське Громадянство, особливо Молодь, до численної участи в цій Академії.

ШАНОВНІ ГЛЯДАЧІ!

Вийшов із мистецької робітні відомого кінорежисера і продуцента ЯРОСЛАВА КУДИНИЧА хвилюючий ФІЛЬМ під заголовком

ДОЛЯ НАРОДІВ

(ПІЗНАЙ П'ЯТЬ КОНТИНЕНТІВ)

Фільм захоплює глядача від першого до останнього кадру своєю динамікою, шириною, мистецького кругозору, незвичайною барвистістю. Немов у калейдоскопі пройдуть перед очима глядачів життя народів Мехіко, Гаваї, Таїті, Фіджі, Нова Зеляндія, українці в Австралії, Японія, Формоза, Китай, Гонг Конг, Філіппіни, Індонезія, Сінгапур, Тайлянд, Пакістан, Індія, Кенія - Африка, Синегал - Африка, Марокко, українці в Єрусалимі, Ізраїль, Єгипет, Греція, Туреччина, українці в Югославії, українці в Польщі, українці в Англії, українці в Канаді, українці в Америці.

Фільм буде показаний:

ІРВІНГТОН, Н. Дж. — субота і неділя, 21 і 22-го травня, год. 4:30 і 7-ма веч. Заля УНДому, 140 Prospect Avenue

ПАССЕЙК, Н. ДЖ. — Неділя, 5-го червня, год. 2, 4:30 і 7-ма веч. Українська Централя, 240 Hope Avenue.

ЗЕЛЕНОСВЯТОЧНІ ПОМИНКИ

по Борцях за Волю України

Заходами **КООРДИНАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ** Українських й Українсько-Американських Комбатантських Організацій Великого Ню Йорку та **КОМІТЕТУ КОМБАТАНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ** стейту Ню Джерзі при чинній співучасті Українських Комбатантських і Українсько-Американських Ветеранських, як також Українських Молодіжних Організацій Ню Йорку, Нюарку й околиці

відбудуться

у Зелену Неділю, 29-го травня 1977 року на Оселі Українського Робітничого Союзу „Верховина" в Глен Спей, Н.Й. біля Могили-Пам'ятника

ТРАДИЦІЙНІ ЗЕЛЕНОСВЯТОЧНІ ПОМИНКИ

по поляглих і померлих Борцях за волю України з усіх Армій і формацій.

Програма: о 10-ій год ранку — **Збірка Комбатантських і Молодіжних Організацій** перед головним будинком Оселі і **похід до церков** обох українських віровизнань. — **Св. Літургії:** о 10:15 год. в українській православній, та о 10;30 год. українській католицькій Церквах. — о 12-ій год. дня **спільна Панахида біля Могили-Пам'ятника** зі салютом і почесною сальвою. — **складення вінків представниками організацій.** — відтак **Похід** від Могили-Пам'ятника до головного будинку Оселі, **закриття свята і спільна трапеза.**

Для переїзду учасників свята до Глен Спей від'їде з Ню Йорку від Українського Народного Дому при Другій Авеню о 7-ій годині ранку в неділю **замовлений автобус.** Від'їзд автобуса в поворотну дорогу з Глен Спей до Ню Йорку о 6-ій год. увечері. Квитки на автобус, в ціні по 7.00 дол. від особи в оба напрямки, можна купити в крамницях: АРКА, ЕКО і СУРМА в Ню Йорку.

Сердечно запрошуємо все Українське Громадянство Ню Йорку, Нюарку й околиць, а зокрема всіх **кол. Вояків, Українську Молодь,** згуртовану в **Організаціях Пласт, СУМА, ОДУМ, Молода Думка й інших, як також Жіночі** та всі інші громадсько-суспільні Організації взяти масову участь в цій всенародній національно-релігійній маніфестації.

Організації запрошуємо прибути **з прапорами в одностроях та народних строях і принести вінки.**

Управа Координаційного Комітету Українських і Українсько-Американських Комбатантських Організацій Великого Ню Йорку.

40-річчя священства о. прот. Т. Форостія

О. прот. Теодор Форостій

Першого травня ц.р. сповнилось 40-ліття священства о. протопресвітера Теодора Форостія, настоятеля парафії св. Вознесіння у Кліфтоні, Н. Дж. 40-ліття о. протопресвітера пройшло незамітно, без розголосу. Як правило в таких випадках парафії справляють своєму настоятелеві бенкети, на жаль так не сталося через скромність о. протопресвітера.

Народився наш Ювілят 9-го березня 1913 р. у місті Грималові, Скалатського повіту на Тернопільщині. Гімназію закінчив іспитом зрілости у Львові 1932 р. Теологію студіював у Чеській Празі. На останньому семестрі одружився з п-ою Анною Чорною 14-го жовтня 1936 р. а вже 20-го жовтня його висвячено в дияконі. Теологічні студії закінчив 26-го квітня 1937 р., склавши останній передординаційний іспит з відзначенням. На сам Великдень 1-го травня 1937 р. його висвячено в священики в Празі у катедрі св. Магдалини. Святителем був Екзарх Царгородського Патріярха Владика Архієп. Саватій. Як знаємо, він був святителем в Холмі Владики Іларіона. Це був всенаціональний день на Гірці короля Данила. Такого здвигу цей княжий город зазнав вперше в своїй історії. Авторові цих рядків прийшлося їхати з Варшави на цю висвяту в товаристві о. проф. д-ра Архимандрита Григорія Перадзе, якого гестапівці спалили в Освенцімі. Ми їхали на висвячення визначного нашого вченого, міністра Віровизнань в Українському Уряді та ректора університету в Подільському Кам'янці.

Після свячень о. Т. Форостій якийсь час служив помічником при катедрі св. Магдалини, а після призначено його на місію до Канади для Української Православної Церкви в юрисдикції Царгородської Патріярхії, що тоді була під духовним проводом Владики Богдана Шпильки. Приїхав до Канади з дружиною 8-го серпня 1938р. до парафії св. Юрія в Сидней, Н. Ш., а після року перенесено його до Ошави, Онт., де пробув три роки й де народилася їм доня Аріядна, нині дружина о. Івана Куліша. З Ошави переїхав до Чікаго, до церкви св. Володимира. Тут пробув понад два роки й звідсіля переїхав до Стейту Пенсильвенія і тут понад 29 літ обслуговував кілька парафій. У Пеннсильвенії народився син Зенон (нині фармацевт) і доня Ліда, замужня за інж. д-ом Й. Богином.

У 1945 р. обрано о. Т. Форостія на члена Консисторії, а опісля на Соборах Церкви, щотри роки далі обирано його членом Консисторії, членом Митрополітальної Ради. Коли головою Консисторії був Владика Архієп. Мстислав, о. Т. Форостій був 7 літ заступником голови Консисторії. Три роки був секретарем Консисторії, крім того кілька літ деканом Піттсбурщини, а останньо заступником голови Контрольної комісії УПЦ в ЗСА. В 1949 р. піднесено о. Т. Форостія до сану протоієрея, а п'ять літ пізніше нагороджено палицею і хрестом з оздобами.

У 1962 р. о. Т. Форостія призначено настоятелем церкви св. Вознесіння у Пассейку. Тут чекала о. Т. Форостія велика праця. Стейт викупив місце церкви під шлях Ч. 21. Треба було служити до Служб Божих в комірних церквах. По 7-ох роках приступлено до будови величавого храму в Кліфтоні, при якому йому чимало прийшлося натрудитись. У 1965р. Владика Митрополит Іоан нагородив о. Т. Форостія митрою за заслужену працю в розбудові парафії та церкви. В 1970 р. довершено посвячення величавого храму, в якому взяли участь — Владика Митрополит Іоан, Владика Архієп. Мстислав та Владика Марко. З цієї нагоди Владика Митроп. Іоан підніс о. митрата до найвищого світського сану — протопресвітера.

На нашому терені о. протопресвітер здобув собі пошану своїм призванням та любов не тільки між парафіянами, але й серед наших братів католиків, які часто запрошують його на різні імпрези проказувати молитви, які він все виголошує, відповідно до імпрези, глибоко продуманою молитвою. Вже через кілька років Округа УНС вибирає його почесним головою. Останніх кілька літ сповняє функцію секретаря в ранзі полковника в Українському Вільному Козацтві.

25-го січня 1967р., о. Т. Форостій проказав молитву в Конгресі у Вашінгтоні з приводу проголошення Української Самостійної Держави. Останніх кілька літ сповняє функцію в ранзі секретаря полковника в Українському Вільному Козацтві. Як бачимо наш скромний о. протопресвітер Теодор Форостій чимало потрудився у Христовому винограднику. Та наближається 65-ліття його життя і не знати чи по довгих трудах він не схоче піти на заслужений відпочинок, а з цим парафія втратила б доброго пастиря.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 17-го травня 1977 р. в Боффало, Н. Й., відійшов у Вічність на 59 році життя наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ, ШВАГЕР і СТРИЙКО

бл. п.

ВОЛОДИМИР ОСАДЦА

Тіло Покійного буде перевезене до Йонкерсу, Н. Й., до похоронного заведення Community Funeral Home, 107 Yonkers Ave., Yonkers, N.Y.

ПАНАХИДА в четвер, 19-го травня 1977 р., о год. 8:45 веч. в похоронному заведенні.

ПОХОРОН в п'ятницю, 20-го травня 1977 р., о год. 9-ій ранку, з церкви св. Михаїла в Йонкерс, на український католицький цвинтар Св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

В глибокому смутку:

дружина — КАТРЯ в Україні
брат — ЮЛІЯН з дружиною СТЕФОЮ
сестра — НАДІЯ МАРЕНІН з мужем ВІКТОРОМ і сином ЮРКОМ на Сахаліні
братанка — ОКСАНА ПОРОДКО з мужем РОМАНОМ і дочкою ЛЄСОЮ
братанок — СТЕПАН АПОЛІНАРІЙ
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні

Просимо про молитви за душу Покійного.

Ділимося сумною вісткою з Українським Громадянством і Шановними Побратимами усіх бувших військових формацій, що дня 12-го травня 1977 року, з Волі Всевишнього, відійшов від нас у Вічність наш Побратим

МИХАЙЛО ПЕТРУНЯК

старшина українських збройних сил, член славних когорт УСС-ів.

МІЖКОМБАТАНТСЬКИЙ КОМІТЕТ, ім'ям зорганізованого Вояцтва в м. Чікаго і його окрузі, висловлює глибоке співчуття Шановним Нащадкам по Спочилому, Рідні і Приятелям.

За Міжкомбатантський Комітет —
БОГДАН КАШАБА, Голова

ПАНАХИДИ

за спокій душі бл. п.

Інж. ЮРІЯ МАТУШЕВСЬКОГО

будуть відслужені:

в День Його Уродин, 22-го ТРАВНЯ 1977 р., о год. 1-ій дня, на МОГИЛІ в С. БАВНД БРУКУ, і в сороковий день, в СУБОТУ, 28-го ТРАВНЯ 1977 р., в КАТЕДРІ СВ. ВОЛОДИМИРА, 160 Захід, 82-га вул., НЮ ЙОРК, Н. Й.

Про молитви за душу спочилого просить, в глибокому смутку —
дружина АНГЕЛИНА з Родиною

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ в АМЕРИЦІ

Подаємо до відома Українського Громадянства міста Ню Йорку і околиці, що

в НЕДІЛЮ, 22 ТРАВНЯ 1977 Р.

після Служб Божих в Українських Церквах міста Ню Йорку й околиці будуть відправлені

УРОЧИСТІ ПАНАХИДИ

за спокій Душі св. п.

СИМОНА ПЕТЛЮРИ

Голови директорії і Головного Отамана Військ і Фльоти Української Народньої Республіки в 51-шу річницю Його трагічної смерти.

Запрошуємо до участи в Панахидах Українське Громадянство, а зокрема Комбатантські організації і організації Української Молоді зі своїми прапорами

ГОЛОВНА УПРАВА КОМІТЕТУ
в ЗСА

Повідомляємо всіх Товаришів по Зброї та Українське Громадянство, що 12-го травня 1977 р. відійшов, ненадійно, до послідного звіту

бл. п. ІВАН КУЧМАК

б. четар Українських Січових Стрільців та УГА та артист-маляр, нар. 1899 р.
ПОХОРОН відбувся 16-го травня 1977 р. на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Опечаленій Родині Покійного складаємо щирі вислови співчуття.

УПРАВА СТАНИЦІ УСС в НЮ ЙОРКУ

В глибокому смутку повідомляємо Родину і Громадянство, що 16-го травня 1977 р. у Вінсорі, Онт., Канада, на 92 році життя, відійшов у Вічність

бл. п.

о. ЮРІЙ БОДНАР

Митрополичий Радник, парох церкви св. Миколая в Емгесбургу, Онт., Канада, нар. в Свістільниках, Зах. Україна. Крізь все своє трудолюбиве життя Він стояв на службі Богові й Українському Народові.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 20 травня 1977 р. на цвинтарі св. Альфонса, о год. 10-ій рано.

Горем прибиті:

ІРЕНА ЗЕЛЕНА — донька
МАРІЯ ПОПАДЮК — донька
МАРТА БОДНАР — донька
РОСТИСЛАВ ЗЕЛЕНИЙ — зять
ВОЛОДИМИР ПОПАДЮК — зять
АННА ЗЕЛЕНА-СЕНФОРД з мужем ДАВИДОМ і дітьми — внучка
Д-р ЮРІЙ ЗЕЛЕНИЙ з дружиною НІНОЮ і дітьми — внук
ДАРІЯ ЗЕЛЕНА — внучка
АНДРІЙ ПОПАДЮК з дружиною СЛАВЦЕЮ і дітьми — внук
ІВАННА ПОПАДЮК-МУДЕНГО з мужем АРНІ — внучка
Д-р МАРТА ПЛОЩАНСЬКА — сестрінка
МАРІЯ КУТИНСЬКА — сестрінка
ОКСАНА БАРАНОВСЬКА — сестрінка в Україні
і дальша родина в Україні

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на Патріярший Фонд.

В ЦЬОМУ СУМНУ ДЛЯ НАС БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого, Невіджалуваного і ніколи Незабутнього МУЖА, БАТЬКА, БРАТА, ДІДУСЯ і ВУЙКА

бл. п.

Інж. МИХАЙЛА ФРАЙТА ХАРОВА

уже відслужені і будуть відслужені

БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ

у БРАЗИЛІЇ, 15 березня 1977 р., 8 рано;
в КАНАДІ, 4 КВІТНЯ 1977 р., 10 рано;
у СВ. ЗЕМЛІ — НАЗАРЕТІ, 21 КВІТНЯ 1977 р., 8 рано;
у ФРАНЦІЇ — ЛЮРДІ, 2 ТРАВНЯ 1977 р., 8 рано;
у РИМІ — ВАТИКАНІ 27 ТРАВНЯ 1977 р., 6:30 рано;
у ЮГОСЛАВІЇ, 27 ТРАВНЯ 1977 р., 10 рано;
у Церкві РОЖДЕСТВА БОЖОЇ МАТЕРІ, ЧІКАГО-Південь, 22 ТРАВНЯ 1977 р., 10 рано.

Про ласкаву участь на Службі Божій і молитвах за спокій душі Покійного, Друзів, Знайомих просить —
ДРУЖИНА, ДОНЯ з Родиною і СЕСТРА з Родиною

ПОДЯКА

31 березня 1977 року, з Волі Всевишнього, відійшла у Вічність, наша Найдорожча Мамуся, Доня і Сестра

бл. п.

МАРІЯ з ФЕДЕВИХ БЛАЖЕНКО

Цією дорогою висловлюємо нашу сердечну подяку всім Рідним, Приятелям, і Знайомим, які численно провадили Її у Вічність, та під час похоронних обрядів виявили стільки доброти та щирого відношення до нас.

Дякуємо отцеві мітратові Володимирові Білинському за відправлення Панахиди, за переведення похорону у Бавнд Бруку, та за чутливі слова співчуття родині.

Наша сердечна подяка членам хору „Думка" за звеличання своїм співом похоронного обряду. Особливо дякуємо д-рові Олегові Соханові за диригентуру хором під час відправ, як рівно ж нашому дорогому приятелеві, панові Володимирові Слижові, який зайнявся повідомленням друзів Думкарів.

Велике спасибі всім Тим, що прислали квіти та жертводавцям які замість квітів зложили датки на добродійні цілі та Служби Божі.

Слова подяки також Сестрицтву при церкві св. Андрія у Бавнд Бруку за дбайливе приготування тризни.

У наших молитвах прохаємо Всевишнього, щоб нагородив всіх Вас, наші Дорогі Приятелі і Знайомі, своїми обильними ласками за Ваші співчуття, піддержку й поміч у важких хвилинах нашого смутку.

Христина Блаженко та Богданна і Евген Титла
та Родина

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими, що з Волі Всевишнього, упокоївся в Бозі, 16-го травня 1977 року, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО і БРАТ

бл. п. о. протоієрей

ПАВЛО ДАРМОЦЬ

нар. в с. Могильниця, пов. Теребовля, Україна, проживши 68 років.

ПАНАХИДА і СВЯЩЕНИЧІ ВІДПРАВИ відбудуться у вівторок і середу, 17-го і 18-го травня 1977 р. в церкві св. Михаїла в Гаммонд, Інд., де Покійний був парохом через 34 роки.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 20-го травня 1977 р. о год. 10-ій ранку в церкві св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., а опісля на Українському Православному Цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

дружина — ОЛЬГА
син — ДЕНИС з дружиною ФЕРІ
сестра — РУЗЯ ПАХОЛОК з мужем ПАВЛОМ
брат — ВАСИЛЬ з дружиною ІВАНКОЮ і дітьми в Україні
та ближча і дальша Родина в Америці й Україні

НА ПОРОЗІ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

жувати високий мистецький рівень дитячих книжок та не збіднювати мови в них в догоду тим, що її не вивчають. Підкреслено великий вплив на громадянство, що його мають пропагандивні імпрези та ярмарки книжок, а в самих книжках — доцільність піддавання дітям помислів різних зайнять, зв'язаних з прочитаним текстом. Пані В. Юрченко звернула увагу, що багато книгарень не має всіх видань для дітей.

Письменник проф. І. Боднарчук звітував, що в своїх поїздках для візитації Рідних Шкіл він всюди пригадує вчителям про дитячу книжку та має гарний відгук, включно з вимогами — давати більше нових видань. Відомо, бо що нові видання допомагають краще розходитися попереднім.

П. Маєвський, директор Рідної Школи, представник учительства, ствердив, що в школах є можливості поширювати книжку, головно через вимогу приватних лектур в учнів. Піддав теж думку про обопільну корисність читання вголос по старечих домах, з чого старші учні користали б для себе теж дуже багато.

На внесок інж. В. Вацика від Контрольної комісії, уділено одноголосно абсолюторію та висловлено признання уступаючій Управі ОПЛДМ.

До нової Управи переобрано одноголосно дотеперішню голову Ольгу Мак, а її заступником проф. І. Боднарчука, секретаркою С. Головату. Прийняв теж наново свій пост довголітній скарбник Р. Геник-Березовський. Книговодом залишився Б. Любинський, а референтом видань обрано П. Роєнка. Керівником висилкової станиці стала Е. Боднарчук, пресовим референтом Л. Храплива-Щур, а вільними членами Ніна Мудрик—Мриц та Світляна Кузьменко. Обрано теж Контрольну комісію в складі: д-р Леся Копач, мгр Тоня Горохович та С. Кутовий.

Збори закрито відспіванням „Христос Воскрес". Пісня ця прозвучала надією, що ОПЛДМ, пройшовши вже майже тридцять років трудноців та негод, буде й далі витривало стояти на сторожі основних духових вартостей:християнського й національного світогляду все нових та нових українських поколінь.

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку

Філядельфійська...

(Закінгення зі стор. 1-ої)

ділів, які не приєднують членів і не беруть участи в нарадах чи іншому союзову житті. Представивши нового секретаря 162 „Гуцульського Відділу" Дмитра Федорійчука та нового голову 239 Відділу Володимира Винницького, звітодавець покликав поодиноких секретарів до вислову їх завваг і думок щодо загальної союзової праці та до проблем поодиноких Відділів. Слово забирали секретарі: Іван Книгницький, Андрій Кушнір, Михайло Луців, Микола Пришляк, Дмитро Федорійчук, інж. Михайло Нич, мгр Михайло Ковальчук, Йоган Ракочий і І. Бабяк.

З черги до слова були запрошені члени Головного Уряду і першим промовляв головний контролер проф. д-р Богдан Гнатюк. Він згадав, що організаційні наради Округи відбуваються на передодні нарад Головного Уряду і тому апелював до приявних, щоби висловили свої побажання, або рекомендації, якими будуть керуватися місцеві головні урядовці під час згаданих нарад. Він дальше інформував про відбуту перевірку діловодства УНСоюзу головними контролерами і згадав про слідуючу 29 Конвенцію УНС, яка відбудеться 1978 року в Піттсбургу. Тому, що це є рік передконвенційний, проф. Гнатюк апелював до приявних, щоби збагачували свої Відділи новими членами. Черговий промовець, головний контролер д-р Іван Скальчук, заторкнув справи організаційного Відділу і видавництва „Свобода". Говорячи про організаційні справи, він широко аналізував здобутки нових членів минулих років, виказуючи понесені втрати в 1976 році. Також заторкнув справу обласних організаторів та інертних Відділів, яких за його словами було 104 в минулому році. Говорячи про „Свободу", згадав про Альманах біжучого року та про інші видання. Найважніше, за його словами те, що нема повного складу редакторів для успішної праці видавництва. Головний радний Іван Одежинський в короткому слові загадав про його організаційну працю для Округи, поінформував, що вже має придбаних того року 20 членів, а 15 ще придбає до кінця травня. Він також вповні піддержав вислів д-р Івана Скальчука, що є конечним мати обласних організаторів, якщо бажаємо збільшити УНСоюз новими членами та запевнити його ріст. Головний організатор Степан Гавриш в першу чергу відповів на різні запити, які відносилися до цілости Союзу, а відтак говорив про організаційні справи, а головно інформував про плян праці в передконвенційному році. При тому він подав інформації про три нові роди забезпечення, які вже в короткому часі будуть введені в життя. Він також висловив признання Управі Окружного Комітету, а головно голові Округи Петрові Тарнавському, за успішну працю, доказом чого є, що Округа дальше є першуном. Він дякував також усім відділовим урядовцям за допомогу в праці Управі Округи.

По доповідях членів Головного Уряду відбулася дискусія та виміна думок. Дискутанти заторкнули: справу підвишки дивіденди, видавництва „Свободи", приділу стипендій, уділення позичок — морґеджів для членів Союзу, будови Дому для пенсіонерів на „Союзівці" та інше. Відповіді дискутантам дали члени Головного Уряду.

Голова Округи повідомив, що традиційний Союзовий День Окружного Комітету відбудеться в неділю, 25 вересня ц.р., на площі Українського Народного Дому в Трентоні. Він апелював до приявних, щоби вони вже відтепер цю дату зарезервували для участи в згаданому святі. Подякою приявним за участь (було 27 осіб), закінчив голова Округи організаційні наради.

Всі як один включімся в травневу акцію СКВУ!

УРЯД ЦІКАВИТЬСЯ...

(Закінгення зі стор. 1-ої)

Концепцію проф. Добрянського щодо порядку вартостей в обороні людських прав піддержав Борис Потапенко з Українського Інформаційного Бюра, стверджуючи, що в теперішній акції оборони людських прав зосереджується увагу на те, щоб люди під комуністичним режимом мали право свобідно висловлювати свою думку, натомість менше уваги віддається тому, про що вони говорять. Право висловлювати свобідно свою думку є одним з багатьох ґарантованих міжнародними договорами людських прав і треба подбати, щоб люди мали не тільки право говорити про людські права, але щоб вони і ці права мали. Потапенко згадав при цьому про основне право самовизначення, яке ґарантоване навіть совєтською конституцією, та здійснення якого є першою і головною метою 50-мільйонового українського народу.

До справ, що їх з'ясували проф. Добрянський і Б. Потапенко, опісля поверталися чи нав'язували до них свої завваги інші представники. В загальному можна твердити, що під час дебат Україна та литовці, лотиші й естонці мали чи не найбільше уваги. Між іншим, представник Державного департаменту виразно заявив, що ЗСА не змінили свого становища і дальше не визнають совєтської окупації балтійських країн.

Багатомовна заява представника Державного департаменту була у відповідь на заввагу головного предсідника УНС Йосипа Лисогора, який у відповідь на твердження одного з представників Державного департаменту про „західні вартості" завважив, що він сам є українського походження, але він не бачить різниць між українськими і „західніми" вартостями. У відповідь один з представників Державного департаменту сказав, що він особисто завжди зараховував український нарід до народів західньої культури і цивілізації.

Крім згаданих українців, в цій конференції взяли ще участь: заступник головного предсідника „Провидіння" д-р Олександер Білик, редактор „Америки" Ігнат Білинський, редактор „Українського Квартальника" д-р Володимир Душник та редактор „Свободи" А. Драган і представник вашінгтонського Українського Гельсінського Комітету Андрій Фединський.

До перебігу цієї конференції та поданих на ній інформацій висловлених думок та рекомендацій „Свобода" ще повернеться.

Того самого дня, у вівторок, 17-го травня, по полудні почалася в Державному департаменті дводенна Крайова Конференція в справах закордонної політики для представників не-урядових організацій, також з участю українців.

мовив представник польського Конгресу, висловивши думку, що так, як Америка має за свого амбасадора в Об'єднаних Націях африканського походження, так і для европейських справ повинен би бути на відповідальному пості в Державному департаменті хтось східньоевропейського походження.

Концепцію людських справ дуже чітко з'ясував проф. д-р Лев Добрянський, президент УККА. Відкликаючись на виступи президента Картера і, зокрема, на виступ державного секретаря Сайруса Венса у Правничій школі університету Джорджії, проф. Добрянський ствердив, що американське поняття людських прав відноситься в головній мірі до особистих прав, що зокрема віддзеркалюється в вимогах жидівської групи щодо вільної еміґрації і подібне. Російські дисиденти в своїх виступах уже більше заторкують громадянські права — свобода слова і зібрань та подібне. Дисиденти інших народів, зокрема українського, балтійських та взагалі неросійських, виразно вказують і виявляють, що ядром всіх проблем людських прав в Совєтському Союзі є національні права, право на самовизначення, яке її повинні бути в центрі уваги. І це повинно бути предметом нарад в Београді.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЮРІЙ ПОЛЮГА, член276-го Від. УНС Б-ва св. Миколая в Ембрідж, Па. помер 28-го квітня 1977 р. на 91-му р. ж. Пок. нар. в 1886 р. в Україні і став чл. УНС в 1938 р. Залишив у смутку синів Вілліяма і Олександра та дочок Гелен і Дороті, 4 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся30-го квітня на цвинтарі в Ембрідж, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
С. Іваницький, секр.

АННА ТЕРЦЯК [ПЛОВАК] померла 12-го лютого 1977 р. на 83-му р. ж. Пок. Нар. 15-го березня 1893 р. в Україні. Залишила в смутку дочки Олену і Варвару та п'ятьох внуків. Пох. відб. на цвинтарі св. Лаврентія.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ГРИГОРІЙ ОЛЕКСІВ, член 240 Від. УНС Т-ва Е. Коновальця в Клівленді, Огайо, помер 30-го січня 1976 р. на 75-му р. з. Пок. нар. в 1903 р. в Україні і став чл. УНС в 1950 р. Залишив у смутку дружину Евгенію, синів Ігора і Юрка, брата Теодора, 5внуків та ближчу і дальшу родину в ЗСА і Україні. Пох. відб. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Кійчак, секр.

АДОЛЬФ ШЕВЧУК, член 325-го Від. Т-ва Запорозька Січ в Брукліні, Н. Й., помер 1-го грудня 1976 р. на 56-му р. життя. Пок. нар. в 1920 р. в Ню Йорку і став членом УНС в 1962 р.Осиротив жінку Вероніку.
Похорон відбувся 4-го грудня 1976 р. на цвинтарі Св. Марії в Бетел, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

СИЛЬВЕСТЕР ГРИНЬ, член 29-го Від. Б-ва Преображення Господнє в Ганновері-Нантікок, Па. помер 24-го грудня 1976-го р. на 78-му р.ж. Пок. нар. в Вишнівчик, Україна, в 1898 р.,і став членом УНС в 1916 р. Осиротив жінку Марію і дітей Антона й Дороті та двох внуків. Похорон відбувся 28-го грудня 1976 р. на цвинтарі св. Станіслава Костки в Балтіморі, Мд.

Вічна Йому Пам'ять!
Ольга Малицак, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7757. Гелікоптер!

З яким розмислом їхав би хтось в гарячу пустиню, щоб накручувати фільм, панно Дейр?

Задля атмосфери, Тарзане, яку не можна відтворити в студії!

Я рада, що прибула сюди!... Широчінь пустині криє в собі якусь дивну силу... Я дістала нову наснагу...

Гляньте!... Гелікоптер!.. Правдоподібно розшукує за Вами!

Ох!